

TABLICA PIERWSZA

1. Gdy U góry niebo nie było nazwane,
2. na dole ziemia nie była wymieniona z imienia,
3. a Apsû, znakomity ich twórca,
4. Mummu i Tiâmat, rodzicielka wszystkiego,
5. swe wody razem toczyli, -
6. i nie powiązały się korzenie trzcinowe, ni były widziane kępy -
7. gdy nie istniał żaden bóg,
8. ni jego imię było wymienione, i losy nie były wyznaczone –
9. stworzeni zostali wśród nich bogowie,
10. ukazali się bóg Lahmu i bogini Lahamu¹ – i zostali nazwani imionami.
11. Czasu przybywało, przyrastało –
12. i zostali stworzeni Anšar i bogini Kišar, więksi od tamtych.
13. Długo ciągnęły się dni, przybywało lat, -
14. I oto stał się bóg Anu, ich syn, równy swym ojcom.
15. Boga Anu, swego pierworodnego, Anšar zrobił równym sobie –
16. a bóg Anu na podobieństwo swoje zrodził boga Nudimmud²
17. Bóg Nudimmud, dziecko swych ojców,
18. z szeroko rozwartymi uszami, - można w siłę,
19. wielce potężny, bardziej niż rodzic jego ojca Anšar,
20. nie miał równego sobie między bogami, swymi braćmi,
21. I stanęli bracia bogowie
22. zbuntowani przed Tiâmat – i okrzykiwali swego przewodcę,
23. Zanepokoili ducha Tiâmat
24. wkroczeniem do Anduruna³.
25. Apsû nie zmniejszył ich krzyku,
26. Tiâmat stała bolesna z powodu ich:
27. ich czyny były dla niej bolesne,
28. ich postępek nie był dobry – a oni byli potężni.
29. Wtedy Apsû, rodzic wielkich bogów,
30. wezwał boga Mummu, swego namiestnika i rzekł do niego:
31. „Mummu, namiestniku, który rozradowujesz serce moje,
32. chodź oto pójdziemy do Tiâmat”.

¹Lahmu i Lahamu są nazwami Damasius, de princ (Winckler KT. Str 94). Od tych bogów, którzy W Enuma eliś występują w roli: a) pierwszych bogów I, 10, b) rodziców bogów III, 68 c) doradców bogów swych dzieci w walce przeciw Timât III, 125 należy, moim zdaniem, odróżnić postacie o tychże nazwach, które należą do potworów Timât w I, 121, II, 27, III, 31, 89. Z nazwami Lahmu i Lahamu spotykamy się także poza Enuma eliś u Sumerów i u Babilończyków, np. na Cylindrze A, XXIV, 27 pat Gudea, w napisie króla Agum-kakrime z III dyn. Babilońskiej, Schrader KB, t. III połowa I, str. 146.

²Nudimmud[NU (amêlu, człowiek) + DIM (bunnu, forma) + MUD (banû, tworzyć) = twórca formy człowieka, - DelitzschSGr. 206: NU-DIM (na bnîtu) + MUD (bânû) = bâninabîti = stwórca stworzonego, - jest to bóg Ea (Enki).

³Anduruna [an (przedr.) + duru (n), mieszkanie + a (końc.)] jest to zdaniem Langdona BE. Str. 71, uw. 16, babilońskie arallû, świat podziemny. Ebeling tłumaczy ten wiersz: „śpiewem w niebiańskim mieszkaniu”.

33. Poszli do Tiâmat, usiedli
 34. i radzili nad planem z powodu bogów, swych synów,
 35. Apsû otworzył swe usta, rzekł do niej,
 36. do czystej Tiâmat wyrzekł słowa:
 37. „Ich postępek jest bolesny dla mnie,
 38. we dnie nie znajduję spokoju, w nocy nie śpię,
 39. chcę zniszczyć, ich wystąpienie chcę zniweczyć,
 40. niech wróci spokój będziemy spali”.
 41. Gdy usłyszała to Tiâmat,
 42. powstała, krzyknęła ku swemu małżonkowi
 43. mocno wzburzona w sobie,
 44. zło wrzuciła do swego serca.
 45. „Co? Cośmy zrobili, to mamy zniszczyć?
 46. Ich wystąpienie jest bolesne, ale my postąpmy pobłażliwie”.
 47. Odpowiedział na to Mummu, dając radę Apsu,
 48. – a zła i nieżyczliwa była rada Mummu:
 49. „Idź, tyś mocen, knowanie zniszcz,
 50. We dnie będziesz spokojny, w nocy będziesz spał”.
 51. Słuchał go Apsû, i rozjaśniła mu się twarz,
 52. że zło wymyślił przeciw bogom, swym dzieciom –
 53. i objął Mummu za szyję,
 54. usiadł na jego kolanach, ucałował go.
 55. Co uplanowali na swem zgromadzeniu,
 56. to oznajmili swym pierworodnym bogom.
 57. Bogowie płakali, podniecali się,
 58. milczeli, siedzieli smutni.
 59. O rozszerzonych uszach, przebiegły w pomysłach,
 60. bóg Ea, świadomy wszystkiego, przeniknął ich plan.
 61. Utworzył sobie obraz wszystkiego, umocnił go,
 62. Ułożył czyste zaklęcie, przechodzące wszystko,
 63.
 64.
 65.
 63. odmówił je, - i sprawił, że zapanowało nad wodami
 64. Jego samego (Apsû) oczarował podczas snu. Gdy leżał w grocie,
 65. Sprowadził sen na Apsû, czarujący sen.
 66. Główne części boga Mummu odciął boleśnie:
 67. Rozciął mu związkę (na głowie), tak że zeń spadła korona,
 68. pozbawił go blasku: ten został shańbiony
 69. Apsû spętał i zabił.
 70. Boga Mummu związał i rozbił mu czaszkę.
 71. Nad apsû ustanowił swą stolicę.
 72. Boga Mummu pochwycił i udręki mu powiększył.
 73. Potem powiązał swych nieprzyjaciół i pozabijał.

74. Bóg Ea tryumf swój oparł na swych wrogach.
75. Wewnątrz swej komnaty czuł się błogo, spokojnie,
76. nazwał ją apsû, - wyznaczył miejsca święte.
77. W jej miejscu założył "ciemną komnatę",
78. osadził (tam) w majestacie boga Lahmu i boginię Lahamu.
79. W komnacie losów, w izbie planów,
80. urodził się potężny nad potężne, mocarz bogów, bóg;
81. wewnątrz Apsû został zrodzony bóg Ašur.
82. Wewnątrz czystego apsû został zrodzony bóg Ašur
83. Zrodził go bóg Lahmu, jego ojciec.
84. Matką jego była bogini Lahamu, jego rodzicielka.
85. Ssał piersi bogiń.
86. Karmicielka pielęgnowała go, napełniła go grozą.
87. Uroczą była jego postać, miał łaskający blask oczu.
88. Wystąpienie jego było wielkie, od początku był pełen męskości.
89. Bóg Lahmu, rodzic, jego ojciec, patrzył na niego:
90. i cieszyło się promieniało serce jego, - był pełen radości.
91. Wykończył go: dał mu dwie głowy
92. Jako wielce wysoki, przerastał ich (bogów) we wszystkim.
93. Jego rozmiary, wykonane pomysłowo nie były do zbadania:
94. Nie nadawał się do zrozumienia go, trudny był do patrzenia nań
95. Czworo miał oczu, czworo uszu.
96. Jego usta podczas mowy płonęły ogniem.
97. Wyrosły mu cztery otwory uszne.
98. Oczami widział wszystko, jak On.
99. Wyższy swą postacią wznosił się ponad bogi.
100. Jego członki były wielkie, wyróżniał się wysokością
101. syn.....syn.....
102. syn boga słońca, boga słońca Anu (?)
103. Odziany blaskiem 10 bogów, potężny wielce,
- 84..... ich blask, który spada na niego,
- 85..... bóg Anu zrodził cztery wiatry,
- 86.....
- 87.....
- 88..... zaniepokoił boginię Tiâmat.
- 89..... śpiesz się.
- 90..... na zawsze,
- 91..... zło,
- 92.....wzywa.
93. „Zabili twego małżonka Apsû”.
94. Bolesne łała łzy, siedziała rozpaczając.
- 95..... przerażenie
96. „Nie będziemy spali aż go pomścimy.
97. Teraz oto jest zabity twój małżonek Apsû,

98. i bóg Mummu, który był związany. Nie zasiadasz ty jedna tylko.
99. Śpiesz się żywo,
100. Zemścimy się na nich i będziemy spali,
101. (bowiem) wylane są nasze wnętrzności, zaślepię są oczy nasze,-
102. zemścimy się i będziemy spali.
103. zemścij się na nich,
104. zniszcz cyklonem”.
105. Wysłuchała Tiâmat mowy czystego boga,
106. „..... zaiste daliście, oto chcemy stworzyć potwory”.
107. bogowie w Anduruna
108. przybliżyli się ku bogom-rodzicom.
109. Przeklinają dzień, posuwają się przy boku Tiâmat,
110. Są gniewni, planują, są niespokojni w nocy i we dnie, -
111. niosą walkę, srożą się, wściekają się,
112. gromadzą się, przygotowują bitwę.
113. Matka Hurbur⁴, twórczyni wszystkich rzeczy,
114. dostarczyła im broni, jakiej nie ma równej: zrodziła wielkie smoki
115. Z ostremi zębami, z pazurami nie oszczędzającymi nikogo.
116. Jadem, jako krwią, wypełniła ich ciało.
117. Straszne potwory przyodziła w grozę,
118. zaopatrzyła je w blask, zrobiła je podobnymi do bogów.
119. Kto na nie spojrzy, ginie od strachu, -
120. Ich ciało podnosi się nie odwraca się ich pierś. –
121. Wystawiła jaszczura⁵, straszego żmija⁶ i lahami⁷
122. olbrzymie lwy i złe psy, skorpion-a-człowieka,
123. drapieżne ũ-mi, rybę człowieka, rybę-barana.
124. niosące oręż, który nie oszczędza nikogo, nie lękające się walki, -
125. Jej zarządzenia są potężne, są one nie do sprzeciwienia im się.
126. Ogółem, jak te, stworzyła ich jedenaście
127. Pośród bogów swych pierworodnych, których zwołała na zgromadzenie,
128. wywyższyła boga Kingu, zrobiła go wielkim między nimi:
129. do niego należy iść pierwszym na czele armji, prowadzić wojsko, -
130. on niesie broń, poczynającą walkę

⁴Jensen ME, str. 307, 8. uważa Huber za rzekę kosmiczną, która płynie w kierunku podziemnego świata i utożsamia ją z Hubur, dopływem Eufratesu. Jako postać matkę Hubur uważa za identyczną z Timât. Langdon, BE, str. 85, uw. 14, przypuszcza, że Hubur to rzeka, która płynie dookoła świata. Ebeling tłumaczy wyraz hubur „głębokość”.

⁵Bašmu jaszczur, czytane jako mušruššu, rozpoczyna szereg potworów matki Hubur, stworzonych do walki u boku Timât, które za karę przez b. Marduka, a wg wersji asyryjskiej b. Ašura, zostały umieszczone na astronomicznym niebie. Bašmu to hydra, wyrażająca, zdaje się bog. Ninmah, Ninharsag, Nintud.

⁶Muš-ruš, przypomina potwory, rzeźbione na ścianie świętej ulicy w Babilonie. Mušruššu jest wspomniany na cylindrze A pat. Gudea, X, 20, gdzie figuruje jako Muš-ruš. Na niebie astronomicznym Mušruššu nie jest sprawdzony.

⁷La-ha-mi, a wg Langdona La-ha-mu, odróżniam od boga La-ha-mu, stworzonego przez Apsû i Timât. La-ha-mi z pocztu potworów Timât zaczyna swe istnienie znacznie później, podczas buntu bogów, przed rozprawą z przeciwnikami Timât. W języku etiopskim lāhēm – znaczy „byk”. Potwór La-ha-mi mógł mieć wygląd byka.

131. Dowództwo w walce
132. złożyła w jego ręce, kazała mu usiąść w szacie, (powiadając):
133. „Dałam ci zaklęcie w zgromadzeniu bogów, uczyniłam Cię wielkim,
134. władzę nad wszystkimi bogami złożyłam w Twoje ręce,
135. winieneś być wielkim, - jesteś jedynym moim mężem, -
136. imię twe będzie wielkim nad wszystkie imiona bogów Anunnaki”
137. Dała mu tabliczkę z losami, zawiesiła mu ją na piersi,
138. (mówiąc): Twój rozkaz nie będzie odmieniony, - ostanie się to, co
wynijdzie z ust twych”.
139. Wywyższony bóg Kingu bierze teraz władztwo,
140. wyznacza role bogom, swym synom, (powiadając, do nich):
141. „otwórzcie usta swe, niech zgaśnie Ogień,
142. mocarny w walce niech złamie potęgę”.

1. Pierwsza tablica Enuma eliś jest napisana zgodnie z oryginałem.
2. Tablica Nabû-balât-su-ik-bi, syna Nâ`idMarduk
3. Ręką Nabû-balât-su-ik-bi, syna Nâ`idMarduk

1. Tiâmat wykończyła swe dzieło
2. Tablica pierwsza Enuma eliś z tablicy
3. Kopja z Babilonu, napisana zgodnie z oryginałem.
4. Tablica Nabû-mušetik-ûmi, syna
5. czciciela Marduka i Zarpanitum. Błędnie nie zebrał,
6. i w mądrości nic nie opuścił....
7. Miesiąc Ajar, dzień 9 ty, rok Dariusza 27-ty

TABLICA DRUGA

1. Tiâmat skończyła dzieło swoje
2. przygotowała walkę przeciw bogom, swemu nasieniu,
3. dla pomszczenia Apsû Tiâmat wymyśliła zło.
4. Gdy walkę przygotowała, powiedziała o tem bogu Ea.
5. Bóg Ea wysłuchał tej mowy,
6. zasmucił się wielce (rzewnie), usiadł rozbolały.
7. Dni ciągnęły się. Gdy jego gniew osłabł,
8. udał się w drogę Anšar, swego ojca,
9. pospieszył przed ojca, swego rodzica, Anšar,
10. i wszystko, co wymyśliła Tiâmat, powtórzył mu
11. tak: „Tiâmat, nasza rodzicielka, jest nam wroga,
12. zwołuje zgromadzenie, sroży się okrutnie.
13. Stanęli dokoła niej wszyscy bogowie
14. z wyjątkiem⁸ tych, których tyżeś stworzył, i idą obok niej.
15. Złorzeczą dniowi, postępują przy boku Tiâmat,
16. złoszczą się, planują, nie spoczywają w nocy i we dnie,
17. niosą walkę, srożą się, wściekają się,
18. organizują tłum, przygotowują walkę.
19. Matka Hubur, która stworzyła wszystkie rzeczy,
20. dostarczyła im broni, jakiej niema równej: zrodziła wielkie smoki
21. z ostremi zębami, z pazurami, nie oszczędzającemi nikogo;
22. jadem, jak krwią, wypełniła ich ciała,
23. straszne potwory przyodziła w grozę,
24. wyposażyła obficie w blask, wypuściła je, jak bogi.
25. Kto na nie spojrzy ginie od strachu.
26. Ich ciało podnosi się, nie pochyla się ich pierś.
27. Wystawiła jaszczura, straszego żmija i laḥamu,
28. olbrzymiego lwa, złego psa i skorpiona-człowieka,
29. drapieżne ū-mi, rybę-człowieka i rybę-barana,
30. – niosące oręż, który nie oszczędza nikogo, nie lękające się walki.
31. Jej zarządzenia są potężne, nie sprzeciwi im się nikt.
32. Razem jak te, stworzyła ich jedenaście.
33. Pośród bogów swych pierworodnych, których zwołała na zgromadzenie,
34. wywyższyła boga Kingu, zrobiła go między nimi wielkim:
35. Do niego należy iść pierwszym na czele armii, prowadzić wojsko, –
36. on niesie broń, poczynając walkę.
37. Dowództwo w walce
38. złożyła w jego ręce, kazała mu usiąść w szacie, (powiadając):

⁸ 1) łącznie 2) z wyjątkiem. Biorę powyżej adi w znaczeniu „z wyjątkiem”, choć możliwe jest znaczenie „łącznie”.

39. „Dałam ci zaklęcie, w zgromadzeniu bogów uczyniłam cię wielkim,
40. panowanie na wszystkich bogami złożyłam w twoje ręce,
41. winienes być wielkim, jesteś jedynym moim mężem,
42. imię twe będzie wielkim nad wszystkie imiona bogów Anunnaki”.
43. Dała mu tabliczkę z losami, zawiesiła mu ją na piersi,
44. (mówiąc): „Twój rozkaz nie będzie odmieniony, ostanie się to, co wynijdzie z ust
twych”.
45. Wywyższony bóg Kingu bierze teraz władztwo,
46. wyznacza role (losy) bogom, swym synom, (mówiąc):
47. „Otwórzcie usta swe, niech zgaśnie Ogień,
48. mocary w walce niech zgniecie potęgę.”
49. Gdy usłyszał bóg Anšar, że Tiâmat jest niespokojna wielce.
50. jął bić się po biodrach, gryźć sobie usta, –
51. zasmuciło mu się serce, jego duch stracił błogość,
52. zmienił się głos,
53. bitwę.
54. „Oręż, który uczyniłeś, nosisz zaiste,
55. Boga Mummu i Apsû zabiłeś,
56. ona wywyższyła boga Kingu. Idź naprzeciw niej
57. Rozwagi”.
58. Odpowiedział mu na to doradca bogów, bóg Nudimmud.
59.

69.
70.
71. Anšar zawołał gniewnie,
72. I go boga Anu, swego syna rzekł:
73. „Uparty jest ten potężny wojownik,
74. ale czyje siły są wielkie, tego natarcie nie ma równego.
75. Idź, stań naprzeciw Tiâmat, -
76. niech uspokoi się jej duch, niech do błogości wróci serce.
77. A jeśli nie usłucha twego słowa,
78. ja jej powiem nasze słowo, a ta zaiste uspokoi się
79. Usłuchał Anu wezwania swego ojca Anšar,
80. skierował pochód prosto ku niej, pospieszył jej drogą.
81. Bóg Anu przybliżył się, plan Tiâmat przejrzał,
82. ale nie mógł ostać się przed nią, zawrócił z powrotem.
83. Przestraszony przybiegł do ojca, rodziciela swego Anšar,
84. i tak rzekł doń, jak do Tiâmat:
85. „Ręka moja jest za słabą, żeby cię spętać swą mocą”.
86. Anšar zasmucił się, patrzył w ziemię,
87. wzdychał, - skierował swą głowę ku bogu Ea.
88. Zgromadzili się wszyscy bogowie Anunnaki na miejscu,
89. ale usta ich były zamknięte, siedzieli szlochając:

- 90.oto nikt z bogów nie występuje do walki,
91.nikt nie jest w możności ująć z życiem z przed Tiâmat.
92.Pan Anšar, ojciec bogów, zasiadł majestatycznie, -
93.zastanawiał się w swym sercu, - i rzekł do bogów Anunnaki:
105. „Czyje siły są potężne, ten będzie mścicielem swojego ojca.
106. Tym, który będzie karcicielem w walce, będzie mężny bóg Marduk”.
107. Bóg Ea zawezwał boga Marduka na miejsce decyzji.
108. (a gdy) przyszedł, rzekł do niego, zgodnie z pragnieniem swego serca:
109. „Marduku, rozważ projekt, wysłuchaj swego ojca.
110. Jesteś moim synem „który zadawałnia jego serce”:
111. zbliż się z hołdem do Anšar,
112. otwórz swe usta, stań, gdy on na cię spojrzy będzie spokojny”.
113. Ucieszył się pan z mowy swego ojca,
114. przybliżył się i stanął przed Anšar.
115. Ujrzał go Anšar i radością nappełniło się jego serce.
116. Pocałował go w usta, - i ustąpił zeń strach.
117. „Anšarze, nie bądź milczącym, otwórz swe usta,
118. ja pójdę i sprawię, że stanie się wszystko, jak chce twe serce.
119. „Anšarze, nie bądź milczącym otwórz swe usta,
120. ja pójdę i sprawię, że stanie się wszystko, jak chce twe serce.
121. Jakież mąż wypowiedział ci walkę?”
122. „Mój synu, Tiâmat, która jest niewiastą, wystąpi z bronią przeciw tobie”.
123. „Ojczy mój, rodzicu, ciesz się i raduj się,
124. niebawem wstąpisz na kark Tiâmat”.
125. „Ojczy mój, rodzicu, ciesz się i raduj się,
126. Niebawem wstąpisz na kark Tiâmat”.
127. „Mój synu, który posiadasz wszelką wiedzę,
128. uspokój Tiâmat swem czystym zaklęciem, -
129. w drogę swą idź szybko, -
130. jej pomocnicy nie będą się nią interesowali, wracaj z powrotem”.
131. Ucieszył się pan ze słów swego ojca,
132. rozradowało się jego serce, i rzekł do swego ojca:
133. „Panie bogów, ozdobo wszelkich bogów,
134. jeśli ja wasz właściciel
135. spętam Tiâmat i uratuję wam życie,
136. to zwołajcie zgromadzenie i odwróćcie bieg losów:
137. wy w Upsukinnaki razem miło przebywać będziecie,
138. a ja dziełem ust swych jak wy dotąd, wyznaczać będę losy,
139. – i nie będzie zmienione nic, cokolwiek ja postanowię,
140. nie będzie odwrócony ani uchylony rozkaz moich ust”.

1. Anšar otworzył swe usta.
2. Tablica II-ga Enuma eliś według brzmienia tablicy
3. kopia z kraju Assur.

1. Anšar otworzył swe usta.
2. Według oryginału napisana i przypieczętowana tablica Nabû-ahê-iddina.
3. Syna Etir-bêl, syna kapłana boga Maš. W mądrości nic nie opuścił.

TABLICA TRZECIA

1. Anšar otworzył swe usta
2. i rzekł do swego namiestnika, boga Gaga⁹
3. „Pomocniku Gaga, który zadawałś me serce,
4. chcę cię posłać do boga Lahmu i bogini Lahamu
5. Biegłym będąc w szukaniu, ty możesz (ich) sprowadzić
6. Sprowadź bogów mych ojców przede mnie,
7. - niech oni zwołają wszystkich bogów,
8. niech rozmówią się z nimi, niech zasiądą przy uczcie,
9. niech jedzą chleb i przyprawiają wino,
10. swemu mścicielowi bogu Mardukowi niech wyznaczą rolę.
11. Pospiesz się, idź Gaga, stań przed nami,
12. cokolwiek mówię ci, powtórz im (tak):
13. „Posłał mię Anšar, wasz syn,
14. zlecenie serca swego kazał mi ponieść
15. Matka Tiâmat, nasza rodzicielka, jest nam wroga -
16. zwołuje zgromadzenie sroży się okrutnie.
17. Stanęli dookoła niej wszyscy bogowie
18. z wyjątkiem tych, których wyście stworzyli, i idą obok niej.
19. Złorzeczą dniowi, postępują przy boku Tiâmat,
20. złoszczą się, planują, nie spoczywają w nocy i we dnie
21. niosą walkę, srożą się, wściekają się,
22. gromadzą tłum, przygotowują walkę.
23. Matka Hubur, która stworzyła wszystkie rzeczy,
24. dostarczyła im broni, jakiej nie ma równej. Zrodziła wielkie smoki
25. z ostremi zębami, z pazurami nie oszczędzającemi nikogo;
26. jadem jak krwią, wypełniła ich ciało;
27. straszne potwory przyodziła w grozę.
28. Wyposażyła obficie w blask, wypuściła je jak bogi,
29. aby, kto na nie spojrzy, zginął ze strachu.
30. Ich ciało podnosi się, nie pochyla się ich pierś.
31. Wystawiła jaszczura, strasznego żmija i lahami,
32. olbrzymiego lwa, złego psa i skorpiona-człowieka,
33. drapieżne ũ-mi, rybę-człowieka i rybę-barana,
34. - niosące oręż, który nie oszczędza nikogo, nie lękające się walki.
35. Jej zarządzenia są potężne, są one nie do sprzeciwienia im się.
36. Ogółem, jak te, stworzyła ich jedenaście.
37. Pośród bogów swych pierworodnych. - ci stworzyli jej zgromadzenie -
38. wywyższyła boga Kingu, zrobiła go między nimi wielkim:
39. do niego należy iść na czele armii, prowadzić wojsko, -

⁹ Gaga jest identycznym z pap-sukkal, którego imię jest nazwą posłańca-boga

40. on niesie broń, poczynając posuwanie się do walki.
41. Dowództwo w walce
42. złożyła w jego ręce, kazała mu usiąść w szacie (powiadając):
43. „Dałam ci zakłęcie, w zgromadzeniu bogów uczyniłam cię wielkim,
44. władzę na wszystkich bogami złożyłam w twoje ręce, -
45. winieneś być wielkim, - jesteś jedynym moim mężem.
46. Imię twe będzie wielkim nad wszystkie imiona bogów Annunaki”.
47. Dała mu tabliczkę z losami, zawiesiła mu ją na piersi.
48. (mówiąc): „Twój rozkaz nie będzie odmieniony.
49. Wywyższony bóg Kingu bierze teraz władztwo.
50. Wyznacza role (losy) bogom, swym synom (mówiąc):
51. „Otwórzcie usta swe, niech zgaśnie Ogień,
52. mocarny, w walce niech zgniecie potęgę”.
53. Posłałem boga Anu, ale one nie mógł ostać się przed nią,
54. Bóg Ea przestaszyl się i powrócił.
55. Stawił się bóg Marduk, mocarz bogów, wasz syn,
56. przecie Tiâmat przyniósł w drogę swe serce.
57. Otworzył usta swe i (tak) powiedział do mnie:
58. „Jeżeli ja, wasz mściciel,
59. Tiâmat spętam i wam życie uratuję,
60. to zwołajcie zgromadzenie, i odwróćcie bieg mego przeznaczenia.
61. W Upšukinnaku zasiądźcie razem ochoczo,
62. i otwórzcie usta moje. Jak wy (przedtem), tak ja (teraz) losy wyznaczać będę.
63. Nie będzie zmienione nic, cokolwiek ja uczynię,
64. nie będzie cofnięte, nie będzie osłabione słowo ust mych”.
65. „Spieszcie się i losy swe szybko składajcie przed nim;
66. niech idzie, niech wystąpi przeciwko naszemu potężnemu wrogowi”.
67. Poszedł bóg Gaga. Szedł swoją drogą
68. ku bogu Lahmu i bogini Lahame, bogom swym ojcom,
69. ukląkł, ucałował ziemię spod ich stóp,
70. pokłonił się, stanął i rzekł do nich:
71. „Anšar, wasz syn, przysłał mnie,
72. rozkaz swego serca kazał mi ponieść do was, jak oto:
73. „Matka Tiâmat, nasza rodzicielka, jest nam wroga,
74. zwołuje zgromadzenie, sroży się okrutnie.
75. Stanęli dokoła niej wszyscy bogowie
76. z wyjątkiem tych, których wyście stworzyli, idą obok niej.
77. Złorzeczą dniowi, postępują przy boku Tiâmat,
78. złoszczą się planują, nie spoczywają w nocy i we dnie;
79. niosą walkę, srożą się, wściekają się,
80. gromadzą tłum, przygotowują walkę
81. Matka Hubur, która stworzyła wszystkie rzeczy,
82. dostarczyła im broni, jakiej nie równej, zrodziła wielkie smoki
83. z ostremi zębami, z pazurami, nieoszczędzającami nikogo;

84. jakim, jak krwią wypełniła ich ciało.
85. Straszne potwory przyodziła w grozę,
86. wyposażyla obficie w blask, wypuściła je jak bogi,
87. aby, kto na nie spojrzy, zginął ze strachu.
88. Ich ciało podnosi się, nie pochyla się ich pierś.
89. Wystawiła jaszczura, straszne żmije i lahami,
90. olbrzymie lwy, złe psy i skorpiona człowieka,
91. drapieżne ūmê, rybę-człowieka i rybę-barana,
92. - niosące oręż, który nie oszczędza nikogo, nie lękające się walki.
93. Jej zarządzenia są potężne, są nie do sprzeciwienia im się.
94. Ogółem, jak te, stworzyła ich jedenaście.
95. Pośród bogów swych pierworodnych, - ci tworzyli jej zgromadzenie -
96. wywyższyła boga Kingu, zrobiła go między nimi wielkim:
97. do niego należy iść pierwszym na czele armji, prowadzić wojska,
98. on niesie broń, poczynającą posuwanie się do walki.
99. Dowództwo w walce
100. złożyła w jego ręce, kazała mu usiąść w szacie, (powiadając):
101. „Dałam ci zakłęcie, w zgromadzeniu bogów uczyniłam cię wielkim
102. władzę nad wszystkimi bogami złożyłam w twoje ręce, -
103. winienesz być wielkim, - jesteś jedynym moim mężem, -
104. imię twoje będzie wielkim nad wszystkie imiona wielkich bogów Annunaki”.
105. Dała mu tabliczkę z losami, zawiesiła mu ją na piersi,
106. (mówiąc): „Twój rozkaz nie będzie odmieniony, ostanie się to, co wynijdzie z ust twych”.
107. Wywyższony bóg Kingu bierze teraz władztwo,
108. wyznacza role bogom, swym synom, (mówiąc):
109. „Otwórzcie usta swe, niech zgaśnie Ogień,
110. mocarny w walce niech zgniecie potęgę”
111. Posłałem boga Anu, ale nie mógł ostać się przed nią,
112. bóg Ea przestraszył się i ruszył z powrotem.
113. Stawił się bóg Marduk, mocarz bogów, wasz syn,
114. przeciw Tiâmat poniósł w drogę swe serce.
115. Otworzył usta swe i (tak) powiedział do mnie:
116. „Jeżeli ja, wasz mściciel,
117. Tiâmat spętam i wam życie uratuję,
118. to zwołajcie zgromadzenie, i odwróćcie bieg mego przeznaczenia.
119. W Upšukinnaki zasiądźcie razem ochoczo,
120. i otwórzcie usta moje. Jak wy (przedtem), tak ja (teraz) losy wyznaczać będę
121. Nie będzie zmienione nic cokolwiek ja uczynię,
122. nie będzie cofnięte, nie będzie osłabione słowo ust mych”.
123. „Spieszcie się i losy swe szybko składajcie przed nim.
124. Niech idzie, niech wystąpi naprzeciw waszemu potężnemu wrogowi”.
125. Gdy to usłyszeli bóg Lahha i bogini Lahamu, krzyknęli głośno, -
126. cały ogół bogów Igigi płakał rzewnie.

127. „Co jest nieprzyjawnego, że aż powzięli taką decyzję? -
128. My nie znamy działań Tiâmat”.
129. Zebrali się razem i poszli.
130. Wszyscy wielcy bogowie, którzy wyznaczają losy,
131. weszli przed Anšar, - zapełnili Upšukinnaki:
132. całowali się, gdy się znaleźli, w zgromadzeniu,
133. cmokali językami, zasiedli do uczty,
134. jedli chleb, przyprawiali wino.
135. Słodki napój uchylł od nich niepokój.
136. Skutkiem picia zostali oszołomieni, napełniło się ich ciało,
137. posłabli wielce, nastrój ich podniósł się -
138. i Mardukowi, swomu mścicielowi, przyznali losy.